

Aldanma

– Can İyisever · 09 Haziran 2016

Milyonlarca kardeşiz biz, olmuşuz kişi,
Hiç beklemeden kırar yıkarız erkek dişi,
Görgü çerçevesinde sayarken her işi,
Kuyu kazarak bilemişiz aradan azı dişi,
Yeri geldi içimizde olanları arar olduk,
Boynumuzu büktük içimize atıp yorulduk,
Hafif eser dedik kasırgalarda boğulduk,
İnsanlığımızı unutup meçhulde kaybolduk..
Sığır olduk dikte edip hep dayatanlara,
Anlamadık yol gösterip bizi aydınlatanlara,
Kanar olduk bilmediğine alkış tutanlara,
Kapılmışız benlimizce nefsi ayartanlara,
Kendimize bakmadık vicdanı duymadık,
Dışarı göstermedik, hepsini içimize attık,
Telaş yaptık olur olmaza hemen kapıldık,
Gidenler yol aldı biz yolda yaya kaldık...
Söylenenler ağızda sakız oldu dinlenmedi,
Düşünceler beyne işlendi gündeme gelmedi,
Kardeşiz denildi, umutlar bütün yollara serildi,
Her ortada ama yapılanlar göz önüne gelmedi..
Göremedik ki, kimin çıkarı eli kimin cebinde,
Koşsan da yolu kaybedersin düz enginde,
Gören anlar ama belli oluyor hepsi halimizde,
Yaşayan yaşıyor düşmüşüz kendi kendimizde..
Dünyaya kapılmışız, bedenimizin çalışmasına,
Dertler yüklenmiş atışmışız hep toplumun dışına,
Toplum kendini kaybediyor, hep gidiyor talana,
Birlikte yaşam varken düşüyoruz hepsinin peşine,
Bizler birer fani yaratmışız baki kalacağız sanma,
Rahatlık dünyada olur deyip nefesine asla kanma,
Toplumunu iyi incele her yere tamamlanıp dalma,
Ufkunu aç diğerlerini de unutup hayata aldanma..